

Kids of Destiny®
Reaching the Next Generation

www.kidsofdestiny.org

3.07 CHÚA JÊSUS CHỮA LÀNH NGƯỜI BỆNH

MÁC 10 & LU-CA 17

Chúa Jêsus và các môn đồ của Ngài không sống cố định ở một nơi. Họ không có nhà riêng. Họ luôn đi từ nơi này đến nơi khác. Mỗi ngày, họ có đủ thức ăn cần thiết. Mỗi đêm, họ đều có chỗ để nghỉ ngơi. Đức Chúa Trời luôn chăm sóc và ban cho họ mọi điều họ cần. Nhờ đó, Chúa Jêsus có thể đi từ thành này sang thành khác để giảng dạy và chữa lành cho mọi người.

Một ngày nọ, Chúa Jêsus và các môn đồ đang ở thành Giê-ri-cô. Khi họ đi dọc theo con đường, rất đông người đi theo họ. Bên vệ đường có một người tên là Ba-ti-mê. Ông không thể nhìn thấy được vì ông bị mù. Nhưng ông vẫn có thể nghe. Khi nghe mọi người nói về Chúa Jêsus, ông liền kêu lớn: “Lạy Chúa Jêsus, xin thương xót con!” Mọi người bảo ông im lặng và đừng làm phiền Chúa Jêsus. Nhưng ông lại kêu lớn hơn nữa: “Lạy Chúa Jêsus, xin thương xót con!”

Chúa Jêsus dừng lại bên đường và nói: “Hãy gọi người ấy đến đây.”

Mọi người nói với Ba-ti-mê: “Hãy vui lên! Chúa Jêsus đang gọi ông đó.” Ba-ti-mê lập tức đứng bật dậy và đến với Chúa Jêsus. Chúa hỏi ông: “Con muốn Ta làm gì cho con?” Ba-ti-mê đáp: “Thưa Chúa, con muốn được nhìn thấy.” Chúa Jêsus phán với ông: “Hãy đi. Đức tin của con đã chữa lành con.” Ngay lập tức, Ba-ti-mê nhìn thấy được.

Một ngày khác, Chúa Jêsus lại tiếp tục hành trình. Trên đường đi đến Giê-ru-sa-lem khi Ngài đến gần một ngôi làng kia, có mười người đứng cách xa Ngài. Họ mắc bệnh phong hủi. Phong hủi là một căn bệnh ngoài da rất nghiêm trọng. Vào thời đó, những người mắc bệnh phong hủi phải tránh xa những người khỏe mạnh vì họ có thể lây bệnh cho người khác. Những người này đã nghe về Chúa Jêsus và cách Ngài chữa lành người bệnh. Vì vậy, họ lớn tiếng kêu cầu: “Lạy Chúa Jêsus, xin thương xót chúng con!”

Chúa Jêsus luôn sẵn lòng chữa lành cho mọi người. Ngài bảo họ: “Hãy đi và trình diện với các thầy tế lễ.” (Các thầy tế lễ làm việc tại đền thờ, nơi mọi người thờ phượng Đức Chúa Trời. Họ sẽ xác nhận rằng những người này thật sự đã được chữa lành chưa và có an toàn nếu để họ trở về nhà hay không.)

Ngay lập tức, mười người bị bệnh phong hủi được chữa lành. Họ vui mừng tiếp tục cuộc hành trình. Nhưng có một người quay trở lại. Khi nhận ra mình đã được chữa lành, ông bắt đầu vui mừng và ngợi khen Đức Chúa Trời. Ông sấp mình dưới chân Chúa Jêsus và tạ ơn Ngài. Chúa Jêsus hỏi: “Chẳng phải có mười người đã được chữa lành sao? Sao chỉ có một mình con quay lại để tạ ơn?” Rồi Ngài phán với người ấy: “Hãy đi. Đức tin của con đã chữa lành con.”

Trong cả hai câu chuyện, những người cần được chữa lành đều cầu xin Chúa Jêsus thương xót họ. Lòng thương xót là khi một người nhận được phước lành như một món quà mà họ không xứng đáng nhận và cũng không thể tự mình làm ra được. Đó là sự nhân từ và tốt lành của Đức Chúa Trời dành cho họ vì Ngài yêu thương họ. Trong cả hai câu chuyện, Chúa Jêsus đều ban sự chữa lành. Ngài phán: “Hãy đi. Đức tin của con đã chữa lành con.”

Vì họ tin tưởng Chúa Jêsus hoàn toàn, không chút nghi ngờ, nên Chúa gọi điều đó là “đức tin.” Chúng ta cũng có thể kêu cầu Chúa Jêsus bằng đức tin. Đức tin có nghĩa là tin cậy và phó thác nơi Chúa Jêsus.

Khi chúng ta kêu cầu Chúa Jêsus bằng đức tin, Ngài lắng nghe chúng ta.

Câu gốc Mác 10:52 “Đức tin con đã chữa lành con.”

3.07 CHÚA JÊSUS CHỮA LÀNH NGƯỜI BỆNH – HƯỚNG DẪN DÀNH CHO GIÁO VIÊN

MÁC 10 & LU-CA 17

NHỮNG ĐIỂM CHÍNH:

- 1) Chúa Jêsu và các môn đồ của Ngài không có chỗ ở. Họ đi từ thành này sang thành khác để giảng dạy và chữa lành cho mọi người. Đức Chúa Trời ban cho họ mọi điều họ cần.
- 2) Trong câu chuyện thứ nhất, Ba-ti-mê là một người mù. Ông nghe rằng Chúa Jêsu đang đi ngang qua nơi mình ngồi nên đã kêu xin lòng thương xót. Ông muốn được nhìn thấy. Chúa Jêsu đã chữa lành cho ông. Ngài phán với Ba-ti-mê: “Đức tin của con đã chữa lành con.”
- 3) Trong câu chuyện thứ hai, có mười người mắc một căn bệnh ngoài da nghiêm trọng gọi là bệnh phong hủi. Họ cũng kêu xin lòng thương xót. Chúa Jêsu đã chữa lành cho họ. Họ vui mừng ra đi sau khi được chữa lành, chỉ có một người trong số họ quay trở lại. Ông sấp mình dưới chân Chúa Jêsu và cảm tạ Ngài vì đã chữa lành mình. Chúa phán: “Đức tin của con đã chữa lành con.”
- 4) Lòng thương xót là sự tốt lành mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta vì Ngài yêu thương chúng ta. Chúng ta không xứng đáng nhận và cũng không thể tự mình làm ra được, nhưng chúng ta cần cầu xin Ngài.
- 5) Đức tin là tin tưởng mà không chút nghi ngờ. Chúng ta có thể kêu cầu Chúa Jêsu bằng đức tin. Ngài luôn lắng nghe chúng ta.

CÂU HỎI:

- 1) Chúa Jêsu và các môn đồ của Ngài sống như thế nào?
- 2) Tại sao Ba-ti-mê kêu cầu Chúa Jêsu?
- 3) Có bao nhiêu người kêu cầu Chúa Jêsu chữa lành bệnh phong hủi?
- 4) Có bao nhiêu người quay lại cảm tạ Chúa Jêsu sau khi được chữa lành bệnh phong hủi?
- 5) Chúa Jêsu đã nói gì với Ba-ti-mê và với người được chữa lành bệnh phong hủi?
- 6) Đức tin là gì?

TRẢ LỜI:

- 1) Chúa Jêsu và các môn đồ đi từ thành này sang thành khác. Đức Chúa Trời ban cho họ mọi điều họ cần để sống.
- 2) Ba-ti-mê kêu cầu Chúa Jêsu vì ông muốn được nhìn thấy.
- 3) Có mười người kêu cầu Chúa Jêsu chữa lành bệnh phong hủi.
- 4) Có một người quay lại cảm ơn Chúa Jêsu vì đã chữa lành cho mình.
- 5) Chúa Jêsu phán với Ba-ti-mê và người được chữa lành bệnh phong hủi: “Đức tin của con đã chữa lành con.”
- 6) Đức tin là tin tưởng mà không chút nghi ngờ.

Chúa Jêsu đã chữa lành cho Ba-ti-mê và mười người bị bệnh phong hủi vì Ngài đầy lòng thương xót và quyền năng. Ba-ti-mê đã kêu cầu Ngài bằng đức tin, và Chúa Jêsu đã nghe lời cầu xin của ông. Mười người được chữa lành, nhưng chỉ có một người quay lại để tạ ơn Ngài. Chúng ta cũng có thể kêu cầu Chúa Jêsu bằng đức tin, và chúng ta phải luôn nhớ tạ ơn Ngài về sự tốt lành của Ngài. Đức tin có nghĩa là tin cậy và phó thác nơi Chúa Jêsu.

Khi chúng ta kêu cầu Chúa Jêsu bằng đức tin, Ngài lắng nghe chúng ta.

Câu gốc Mác 10:52 “Đức tin con đã chữa lành con.”

Kids of Destiny®
Reaching the Next Generation

www.kidsofdestiny.org